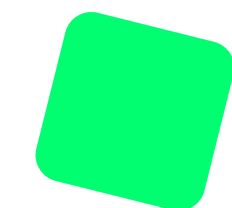




Każdy jest komuś potrzebny

Siódma edycja projektu Fundacji Anny Dymnej

Historia o tym jak 60+ pomagała 60+



LISTOPAD 2018



Początki

Kiedy zgłosiliśmy Kartę Gwarancyjną naszej 61. letniej szkoły do Fundacji Anny Dymnej „Mimo wszystko” dostaliśmy wsparcie w postaci warsztatów: przybyły na nie: Panie Gosia, Kasia i Anita.

Dwa razy po 90 minut wyjaśniały nam **na czym tak naprawdę polega wolontariat.**

Pani Sylwia nasza katechetka i opiekun tego przedsięwzięcia w szkole chyba nie chciała być gorsza, bo uczestniczyła w dwóch szkoleniach na temat wolontariatu organizowanych przez Sursum corda „Wolontariat ma sens” i Taxus „Wykorzystanie wolontariatu w szkole” i to po wiele więcej godzin. Merytorycznie byliśmy przygotowani.



Pomysł

60+



Później porozglądaliśmy dokładnie się dookoła, ponieważ **wcale nie trzeba szukać daleko tych, którym możemy pomóc**. Niedawno, bo w tamtym roku, obok naszej szkoły powstał „Ośrodek Wsparcia Dziennego Seniorów 60+ z chorobą Picka, Wilsona, Huntingtona oraz Parkinsona”. Widzimy ten budynek z okien klas – to nasi sąsiedzi. Pomyśleliśmy, że skoro nasza szkoła ma już też 60+ a porą roku jest kalendarzowa jesień, to wybierzmy się z naszym entuzjazmem i radością do tych, którzy zaczęli „jesień życia”.

Pani Sylwia ma dar opowiadania, na lekcji zaczarowała naszą klasę, powiedziała, że wsiądziemy dzisiaj do wehikułu czasu. Zaczęła, nam szóstoklasistom, opowiadać barwnie tak, żebyśmy to poczuli, jak to będzie, kiedy będziemy mieć najpierw osiemnaście, potem pierwsze dwadzieścia, trzydzieści, czterdzieści, pięćdziesiąt i wreszcie sześćdziesiąt lat. Co nam się będzie wtedy chciało robić, czego już nie, co być może nas zaskoczy, co jeszcze ucieszy. **Jak chcesz być dla kogoś pomocny to musisz wczuć się prawdziwie w potrzeby tej osoby.** Tytuł seniora czeka na większość z nas i chociaż teraz wydaje nam się to odległe, to jako dwunastolatki otworzyliśmy na tej lekcji szerzej swoje oczy.



60+

Czytanie dla seniorów

Skontaktowaliśmy się z Panią Gosią Orczyk, która jest głównym koordynatorem Ośrodka Wsparcia Dziennego dla Seniorów 60+ i przystąpiliśmy do działań.

Większość z nas pamięta, jak dziadkowie czytali nam książki na dobranoc, wpadliśmy na pomysł, że zrobimy coś odwrotnego.

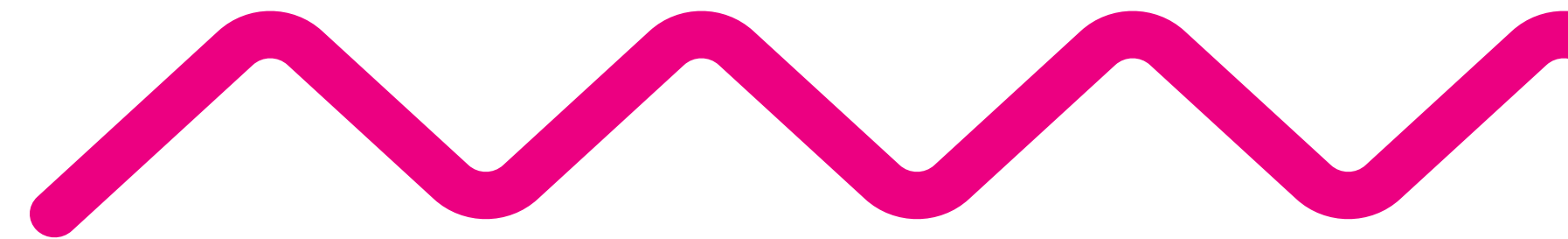
29.10.2018 przed naszymi zajęciami w szkole wstaliśmy wcześniej i z kilkoma książkami ze szkolnej biblioteki poszliśmy do naszych starszych sąsiadów. Najbardziej spodobał się im „Kraków i okolice” Ewy Stadtmüller, Anny Chachulskiej. „Już wiem skąd wzięta się nazwa Nawojka!” - , wykrzyknął nagle sympatyczny pan Stanisław. W sumie to my też teraz już wiemy 😊 Było to nasze pierwsze spotkanie i byliśmy trochę niepewni, jednak zaczęliśmy rozumieć, że **sprawiając nawet małą przyjemność innym, sami z sobą czujemy się lepiej.**





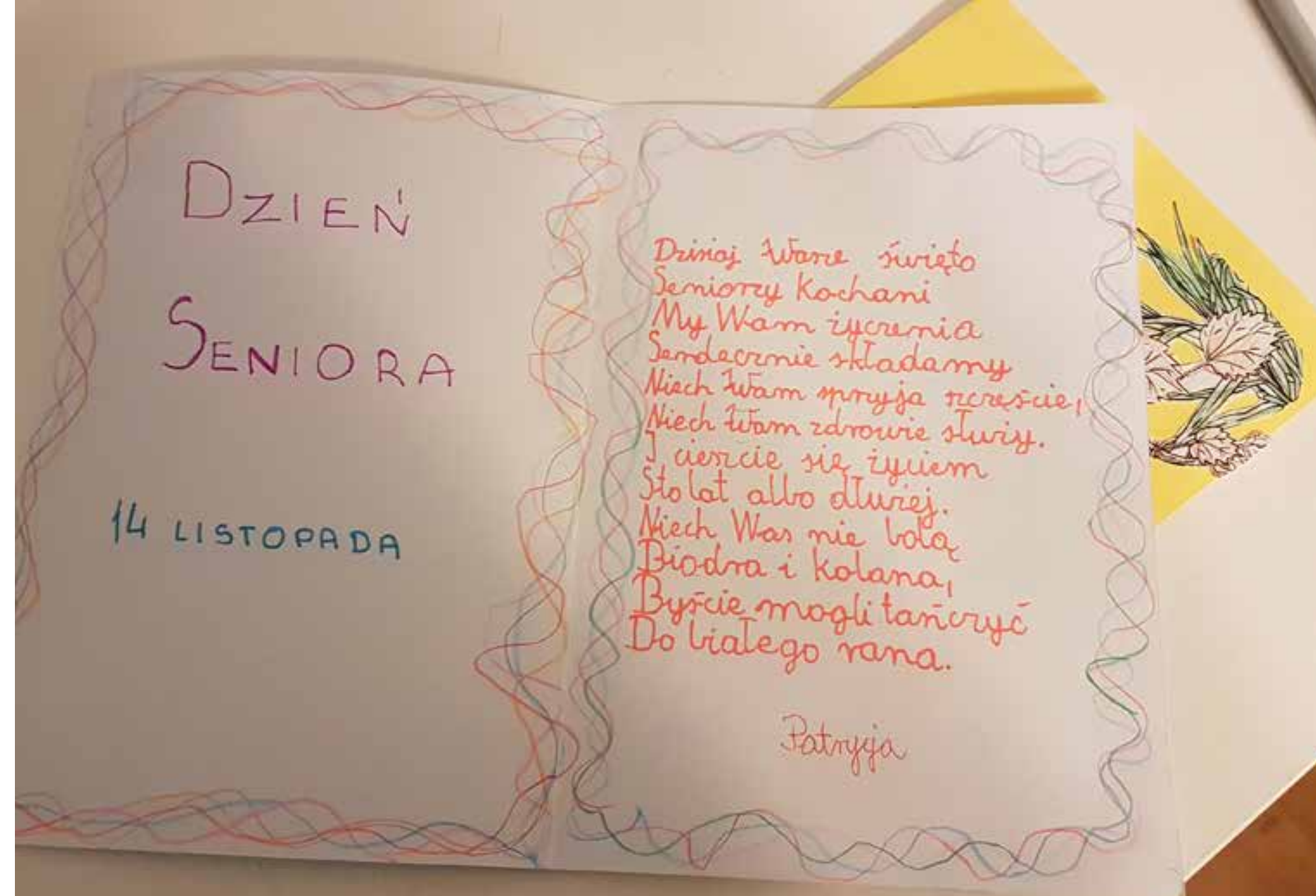
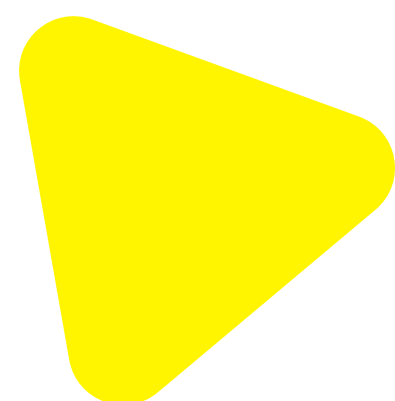
Wspólny apel i śpiewanie

9.11.2018 zaprosiliśmy Seniorów na Uroczysty Apel z Okazji 100 lecia Odzyskania Niepodległości. Zadbaliśmy, by każdy z naszych gości, miał kotylion, wygodne miejsce i bezpiecznie dotarł do sali (wielu z tych państwa ma kłopoty z chodzeniem). Obejrzeliśmy piękne przedstawienie i wspólnie pośpiewaliśmy pieśni patriotyczne. Musimy to szczerze przyznać, nasi seniorzy znali więcej zwrotek, co utwierdziło nas w jeszcze większym szacunku. **Wobec tych, którym chcemy coś dać, trzeba pamiętać, że to oni są tak naprawdę darem dla nas.**



Życzenia

W międzyczasie w domu i trochę na lekcjach plastyki przygotowaliśmy kartki z okazji Dnia Seniora, bo 14 listopada jest Międzynarodowym Dniem Seniora. Pani Sylwia mówiła, że mają być estetyczne, wypełnione przez nas życzeniami i podpisane. Trzeba było się zastanowić, czego życzyć ludziom, którzy przeżyli 60 lat. Faktycznie jest tak, że **jak wkładasz w prezent własną pracę, to zaczyna on żyć, zaczyna mieć duszę.**





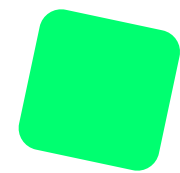
Dzień Seniora



Na 14 listopada przygotowaliśmy coś naprawdę ekstra! Ozdobiliśmy jedną klasę balonami, przygotowaliśmy ławki jako stoły z obrusami, kolorowymi serwetkami, ubraliśmy się odświętnie i zrobiliśmy naszym Seniorom Dziennego Ośrodka przyjęcie z okazji ich święta. Niektórzy samodzielnie, inni wraz z mamami, upiekli ciasta i babeczki. Było smacznie, wzruszająco i serdecznie. Przyszło 14 seniorów z trzema opiekunami. Mieliśmy też asa w rękawie – film – nakręcony przez nas jeszcze w piątej klasie o Kazimierzu Wielkim, z cyklu „Wybitni Polacy”. Film odtworzyliśmy jako atrakcję i było przy tym dużo śmiechu. Żegnając się, wręczyliśmy naszym szanownym gościom, wykonane przez nas kartki. Zrozumieliśmy tym razem, że **warto się napracować dla tak szczerych i wielu uśmiechów.**

click!

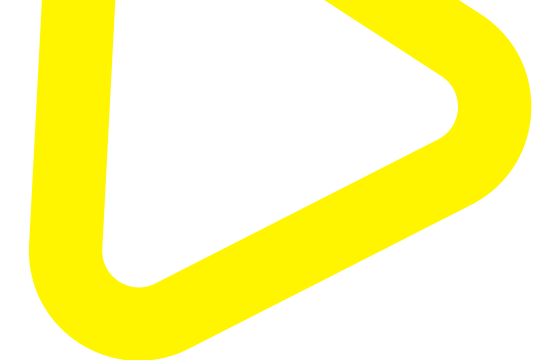
Spotkanie w parafii



No tak, pożegnaliśmy seniorów z ośrodka, jednak mieliśmy niedosyt, przecież do 29 listopada i końca projektu jeszcze daleko. Trzeba coś podzielać. Znowu się porozglądaliśmy, z drugiej strony naszej szkoły stoi kościół Matki Boskiej Częstochowskiej, jest to tzw. „starsza parafia” – chodzą do niej głównie osoby w podeszłym wieku. Razem z proboszczem wpadliśmy na pomysł, że skoro tak ważny jest listopad w tym roku, to pośpiewamy pieśni patriotyczne z seniorami-parafianami. Proboszcz zafundował ciasteczka, my zadaliśmy o ładny wystój sali oraz wybór pieśni patriotycznych karaoke. W organizacji przyjęcia i śpiewaniu mieliśmy wprawę, a **z doświadczenia trzeba korzystać**. Większość to były panie i jeden pan.

Parzyliśmy herbatę, przynosiliśmy do stolików, nagle Dawid mówi: „Ale fajnie, pierwszy raz jestem kelnerem, a co to jest zwykła herbata?” **Uczyliśmy się nowych rzeczy.**





Dziękujemy

Korzystając z okazji, chcemy powiedzieć, że dziękujemy, bo choć początkowo niepewnie i z obawami to jednak ten projekt zachęcił nas do sprawiania małych i większych radości starszym ludziom, którzy są dookoła nas i którymi też kiedyś będziemy.

Pomaganie ma sens, nie tylko dla tych, do których idziemy, ale także dla nas, którzy to robimy, bo **nas rozwija**.

Uczniowie 6a

P.S.

Jesień, to dla mnie szczególnie trudny czas. Dzięki „SuperWolo”, przekonałam się, że **możesz czuć się źle samemu ze sobą, a i tak możesz dawać dobro innym**, bo przecież **każdy jest komuś potrzebny**.

opiekun 6a
Sylwia Jagielska



Oś czasu projektu

„Każdy jest komuś potrzebny...”

60+ pomaga 60+



Szkolenia

10.10.2018 i 30.10.2018

Sursum corda „Wolontariat ma sens”

Taxus „Wykorzystanie wolontariatu w szkole”

Warsztaty

17.10.2018 i 22.10.2018

Fundacji Anny Dymnej
„Mimo wszystko”

Czytanie dla seniorów

29.10.2018

w Ośrodku Wsparcia
Dziennego „Szklane Domy”



Wspólny apel i śpiewanie

9.11.2018

z okazji 100 lecia Odzyskania
Niepodległości

Dzień Seniora

14.11.2018

Radosne przyjęcie w Szkole
dla Seniorów

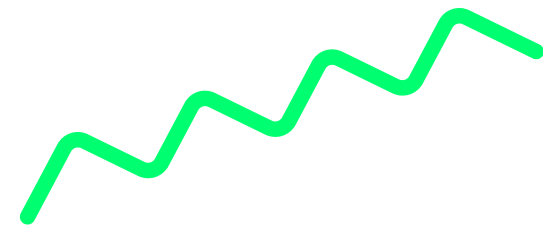
Spotkanie w parafii

22.11.2018

Karaoke pieśni
patriotycznych

dziś

Osiągnięcia

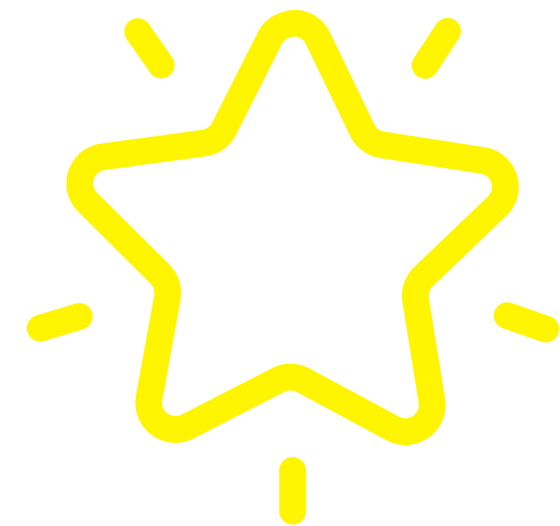


Podczas projektu zanotowaliśmy zaskakujące wskaźniki:



642

UŚMIECHY



316

WZRUSZENIA



0

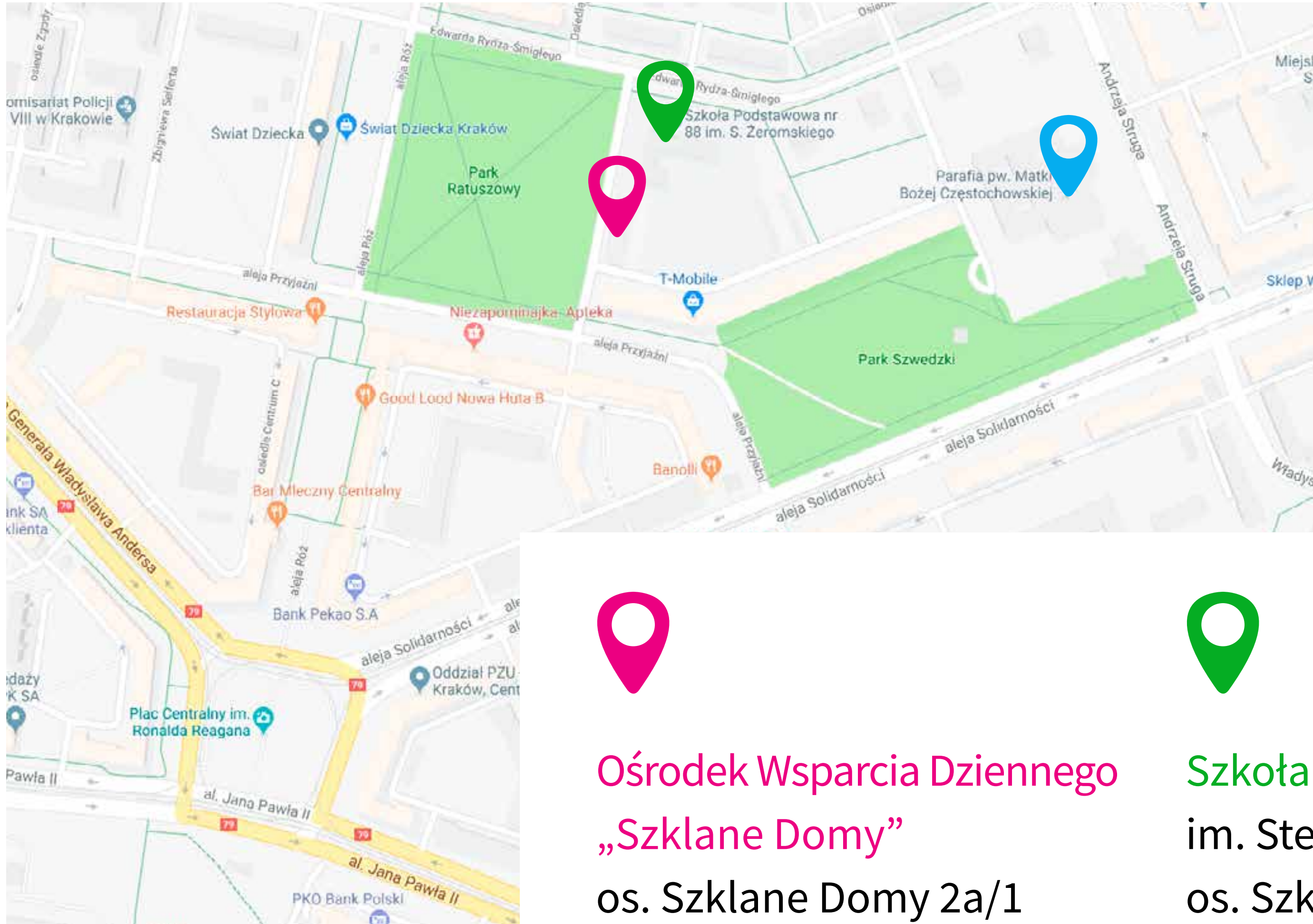
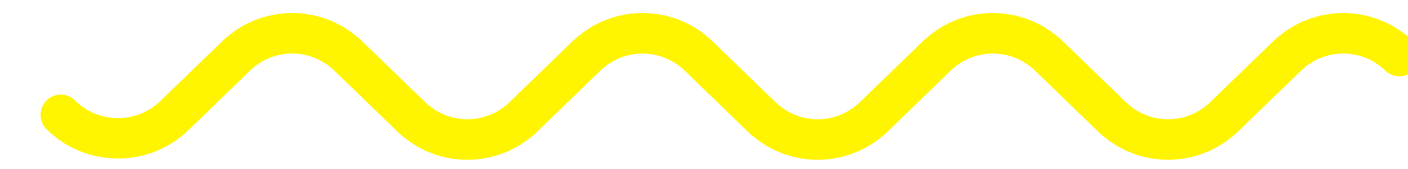
NARZEKANIA



100%

**POCZUCIE BYCIA
POTRZEBNYM**

Tworzący tą historię



**Ośrodek Wsparcia Dziennego
„Szklane Domy”**
os. Szklane Domy 2a/1
31-972 Kraków

T. 737 568 689
E. pbm.opieka@o2.pl



**Szkoła Podstawowa Nr 88
im. Stefana Żeromskiego**
os. Szklane Domy 2
31-972 Kraków

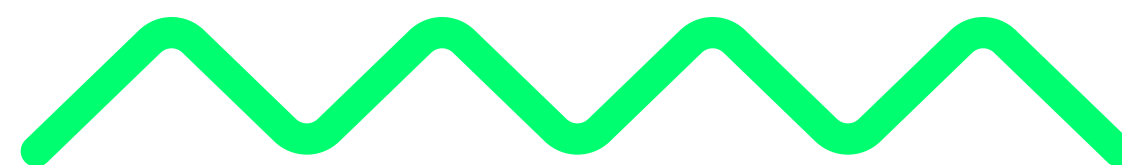
T. 12 644 17 23
E. sp88krakow@interia.pl



**Parafia Matki Boskiej
Częstochowskiej**
os. Szklane Domy 7
31-972 Kraków

T. 12 644 34 77
E. parafia@szklanedomycystersi.plm

Dziękujemy!



✉ s_jagielska@wp.pl